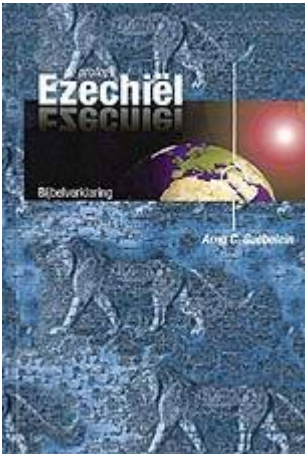

Ezechiël 13 & 14

een parallel met onze tijd

Uit het boek "De Profeet Ezechiël - Aantekeningen bij het bijbelboek Ezechiël" door Arno C. Gaebelien¹.

© Nederlandse uitgave: 2003, Uitgeverij Het Zoeklicht - Doorn
ISBN 906451-066-0

Weergave van de hoofdstukken 13 en 14, met toestemming van:

Uitgeverij Het Zoeklicht
Postbus 99
3940 AB DOORN
<http://www.zoeklicht.nl/>

In het boek wordt de NBG-vertaling gebruikt.

Voorwoord van de overzetter

In de hoofdstukken 1-32 van zijn gelijknamige boek trad Ezechiël op vlak vóór het oordeel over Jeruzalem en Juda en ging waarschijnlijk met de tweede deportatie in 597 v.C. naar Babel, samen met koning Jojachin (2 Kon. 24:8-17; Ez. 1:2).

Ook wij in onze tijd staan vlak voor een oordeel: het oordeel over de belijdende kerk en de wereld. De ware Kerk zal plots opgenomen worden vóór de op handen zijnde toorn van God (1 Thess. 1:10) die chronologisch vanaf Openbaring 6 losbreekt. Zij die geestelijk niet gewaakt hebben met het oog op de tijd, zullen niet opgenomen maar achtergelaten worden (Matt. 24:38-42; 25:1-13). De dan overblijvende valse kerk, die uitmondt in de "grote hoer" van Openbaring 17, zal samen met de wereld, die zij méér liefhad dan de Heer Jezus, geoordeeld worden (vgl. 1 Kor. 11:32).

Dezelfde verschijnselen als in Ezechiëls tijd zien wij parallel ook vandaag gebeuren. Het christelijke getuigenis op aarde staat op het punt geoordeeld te worden, maar pinkster- en charismatische leiders, en de hedendaagse invloedrijke stromingen, hebben het over opwekkingen en het bouwen van laagdrempelige, wereldgelijkvormige kerken. Zij hebben bijzondere krachten, maar niet uit God. Zij hebben veel "profeten" en "profetessen" die echter geen boodschap van God gekregen hebben. Zij volgen hun eigen hart en geest en vormen zo een gemakkelijke prooi voor verleidende geesten. Hierdoor bedriegen zij ontelbare mensen die op hun beurt hun hart en geest volgen en dezelfde bedrieglijke brede weg opgaan als hun misleiders.

M.V.

De boodschap tegen de valse profeten en profetessen (Ezechiël 13)

In het vorige hoofdstuk ging het over de zekerheid van de ondergang van Jeruzalem. De boodschap in dit hoofdstuk is gericht tegen de valse profeten en profetessen, die hun werk deden onder het volk en de ware boodschappers van de Here tegenwerkten. Deze mannen en vrouwen mogen wel 'de

¹ Arno Gaebelien leefde van 1865-1945. Hij is geboren in Thüringen, Duitsland, en ging op 18-jarige leeftijd naar de Verenigde Staten. In New York begon hij een belangrijke bediening onder de vele Joden die daar leefden en startte met het uitgeven van een magazine, genaamd Our Hope, speciaal bestemd voor de Joodse lezers. Hij verdiepte zich, mede vanwege zijn bediening, als geen ander in de studie van het profetische woord. Hij was niet alleen een kenner van het Hebreeuws en Grieks, maar ook van andere talen die in het Midden Oosten gesproken worden. In totaal schreef hij bijna 50 boeken en daarnaast vele brochures op het gebied van profetie. Verder hielp hij bijbelconferenties en had grote kennis van Joodse gebruiken en gewoonten. Hij was een intieme vriend van C.I. Scofield en nauw betrokken bij de totstandkoming van de Scofield Reference Bible.

vloek van Israël' genoemd worden, omdat alles wat zij deden een vloek voor het volk was. Hun woorden gaven het opstandige volk een valse hoop en weerhielden hen zich tot de Here te wenden in oprecht berouw. Zij propageerden een nationaal verbond van Israël met Egypte en met andere landen, terwijl de ware profeten het volk aanspoorden hun vertrouwen alleen op de Here te stellen. De valse profeten schonken geen aandacht aan de morele en religieuze toestand van het volk van God. Zij werden niet verontrust omdat het volk al verder van God afdwaalde of om de toenemende immoraliteit. Terwijl zij al deze dingen waarnamen, bleven ze roepen 'vrede, vrede'! Gelukkig waren er ook nog echte profeten, die alarm sloegen en duidelijk en onverbloemd de slechte toestand van het volk verkondigden.

1. De valse profeten, hun schuld en hun veroordeling

1 Het woord des HEREN kwam tot mij:

2 Mensenkind, profeteer tegen de profeterende profeten Israëls en zeg tot hen die naar eigen inzicht profeteren: hoort het woord des HEREN.

3 Zo zegt de Here HERE: Wee de dwaze profeten, die hun eigen geest volgen, zonder iets geschouwd te hebben. -

4 Als vossen in bouwvallen zijn uw profeten, Israël. -

5 Gij zijt niet op de bressen gaan staan en gij hebt geen muur opgetrokken om het huis Israëls, opdat het op de dag des HEREN zou kunnen standhouden in de strijd.

6 Bedrieglijke dingen en leugenachtige waarzeggerij hebben zij geschouwd, die zeggen: zo luidt het woord des HEREN - terwijl de HERE hen niet gezonden heeft; en dan wachten zij nog op de vervulling van het woord!

7 Hebt gij dan geen bedrieglijk gezicht geschouwd en leugenachtige waarzeggerij gesproken, toen gij zeidet: zo luidt het woord des HEREN - terwijl Ik niet gesproken had? (Ezech. 13:1-7).

De eerste aanklacht tegen de valse profeten is dat ze naar eigen inzicht profeteren, dat ze hun eigen geest volgen, zonder iets geschouwd te hebben (vs. 2-3). Hier hebben we een duidelijke Goddelijke omschrijving van valse profeten. Hun woorden kwamen voort uit hun eigen hart, ze waren niet gegrond op de gedachten van de Here en op de boodschap die Hij gaf door zijn Geest. Hun woorden gaven aan wat voor gedachten er in hun verduisterd hart waren en stonden in geen enkel verband met de openbaring van God.

Ook in het Nieuwe Testament is geschreven over mensen die er zullen zijn aan het eind van de tegenwoordige eeuw, die dingen zullen doen en spreken in het christendom die overeenkomen met het werk van deze valse profeten in de dagen van Jeremia en Ezechiël.

“Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u valse leraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend. En velen zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal worden” (2 Petrus 2:1-2).

Judas geeft in zijn brief een nog nauwkeuriger beeld van deze misleiders. Hij zegt van deze valse leraars:

“Zij echter lasteren al wat zij niet kennen en in hetgeen zij, gelijk de redeloze wezens, van nature weten, ligt hun verderf” (Judas 10).

“Dit zijn de morrenden, mokkend om hun lot, wandelende naar hun begeerten, maar hun mond spreekt hoogdravend, als zij om des voordeels wil (de mensen) in hun gezicht vleien” (Judas 16).

Zij zijn spotters die naar hun eigen goddeloze begeerten wandelen, maar de Geest niet hebben (Judas 18-19). De apostel Paulus spreekt over hen als 'wrede wolven' (Hand. 20:29). Ook de Here Jezus waarschuwt voor hen:

“Wacht u voor de valse profeten, die in schapevacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven” (Matth. 7:15).

Zulke valse leraars, mensen die zich voordoen als godsdienstige leiders, doen hun verschrikkelijk en misleidend werk in de belijdende kerk. Iedereen die profeteert vanuit zijn eigen hart, die dingen zegt die in zijn binnenste opkomen, die dingen zegt die niet met het Woord van God overeenstem-

men, die geen aandacht schenkt aan wat de Here zegt, is een valse profeet. Er zullen veel van deze mensen zijn in de laatste dagen van de kerk op aarde.

Honderden mannen en vrouwen die officiële godsdienstige leiders zijn, schenken geen aandacht aan de gedachten van God, hebben geen hart en geen oor voor wat God heeft geopenbaard. Wat nog erger is, zij verwerpen de inspiratie en openbaring van het Woord van God. In plaats daarvan verkondigen zij leringen die voortkomen uit hun verdorven en verduisterd hart en die overeenkomen met de traditie van mensen.

Een echte profeet van God en een echte leider is in alles onderworpen aan het Woord van God. Hij wil alleen het Woord van God verklaren. Als hij spreekt, spreekt hij 'uitspraken van God'. Hij doet wat we vinden in 2 Kor. 10:5:

“zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus”

De apostel Paulus is een mooi voorbeeld van iemand die de woorden van de Here sprak. Hoewel hij een scherpe geest had, onderwijs genoten had en beschaafd was, schreef hij aan de Korinthiërs:

“Ook ben ik, toen ik tot u kwam, broeders, niet met schittering van woorden of wijsheid u het getuigenis van God komen brengen. Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd. Ook kwam ik in zwakheid, met veel vrezes en beven tot u; mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht” (1 Kor. 2:1-4).

Net zoals de valse profeten onder Israël, zijn ook de valse profeten in het christendom verantwoordelijk voor de betreurenswaardige toestanden onder hen die belijden het volk van God te zijn. In plaats van in de naam van God te waarschuwen, bedekken zij het kwaad en brengen zij de mensen in de duisternis, waar zij zelf ook zijn. De verantwoordelijkheid van deze mensen die het gezag van de Bijbel ontkennen, en die naar eigen inzicht profeteren, is met geen pen te beschrijven.

Wat zei de Here nog meer over hen in de boodschap van Ezechiël?

“Hebt gij dan geen bedrieglijk gezicht geschouwd en leugenachtige waarzeggerij gesproken, toen gij zeidet: zo luidt het woord des HEREN - terwijl Ik niet gesproken had?” (vs. 7).

Dit is de kern van de zaak. De Here heeft hen nooit gezonden. Hij heeft hen nooit geroepen tot profeet of tot leraar. Zij zijn door zichzelf geroepen en gezonden. Omdat zij niet het gekozen instrument van de Here zijn, omdat ze zijn Woord niet kennen en zijn Geest niet gehoorzamen, spreken zij 'leugenachtige waarzeggerij'. Achter hun boodschap van valse hoop en een valse vrede bevindt zich 'de vader van de leugen'.

1 Kon. 22:19-23 werpt een belangrijk licht op dit onderwerp. Het was een leugengeest die sprak door de valse profeten in de tijd van Achab. Zo is ook voorspeld dat in de laatste dagen sommigen van het geloof zullen afvallen en zich zullen bezighouden roet verleidende geesten en leringen van demonen (1Tim. 4:1).

8 Daarom, zo zegt de Here HERE, omdat gij bedrieglijke dingen gesproken en leugen geschouwd hebt, daarom zie, Ik zàl u! luidt het woord van de Here HERE.

9 Mijn hand zal zijn tegen de profeten die bedrieglijke dingen schouwen en leugen waarzeggen; tot de kring van mijn volk zullen zij niet behoren, in het boek van het huis Israëls niet ingeschreven worden, en in het land Israëls niet komen, en gij zult weten, dat Ik de Here HERE ben.

10 Omdat, ja omdat zij mijn volk hebben doen dwalen door te zeggen: vrede! zonder dat er vrede is -, als het een muur bouwt, zie, dan bepleisteren zij die met kalk;

11 zeg tot hen die met kalk pleisteren: toch zal hij vallen! Er zal een stromende regen komen, en gij, hagelstenen, zult neervallen, en een stormwind zal losbreken.

12 Als dan de muur gevallen is, zal dan niet tot u gezegd worden: waar is de kalk waarmee gij gepleisterd hebt?

13 Daarom, zo zegt de Here HERE, ja, Ik zal een stormwind doen losbreken in mijn grimmigheid en stromende regen zal er zijn in mijn toorn, en hagelstenen - in grimmigheid, tot verdelgens toe.

14 Ik zal de muur die gij met kalk bepleisterd hebt, neerhalen en ter aarde werpen, en zijn fundament zal worden blootgelegd; (de stad) zal vallen en gij zult daarin omkomen. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben.

15 Zo zal Ik mijn grimmigheid ten volle uitstorten over de muur en over hen die hem met kalk bepleisteren, en Ik zal tot u zeggen: weg is de muur en weg zijn zij die hem bepleisterden:

16 de profeten van Israël, die tot Jeruzalem profeteerden en daarvoor een gezicht van vrede schouwden, zonder dat er vrede is -, luidt het woord van de Here HERE. (Ezech. 13:8-16).

In dit gedeelte wordt de veroordeling en de straf van deze valse profeten aangekondigd. De hand van de Here is tegen hen om hen te straffen. Er worden drie dingen genoemd waaruit hun straf zal bestaan: Zij zullen buitengesloten worden uit de kring van het volk van God, alsof zij melaats zijn. Hun namen zullen niet ingeschreven worden in het boek van het huis van Israël. Hun herinnering zal uitgewist worden, hun namen zullen vergeten worden. En ten derde zullen zij niet in het land Israël komen.

Dit is een erge straf, maar niet te erg als we denken aan de zielen die deze valse profeten verwoest hebben en aan de boze werken die zij gedaan hebben. Want het is een boos werk als men het Woord van God verwerpt en dit vervangt door bedenkzels van mensen.

Nog ernstiger zijn de woorden van het Nieuwe Testament gericht tegen mensen die in het christendom het verderfelijke en misleidende werk van deze valse leraren voortzetten. Er staat namelijk:

“Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!” (1 Kor. 3:17).

De gelovigen vormen samen de tempel van God, dat is de gemeente van God. De gemeente heeft als fundament de waarheid van God, de leer van Christus. Het verwerpen van de leer van Christus, wat zo gebruikelijk is in onze dagen, schendt, verontreinigt, ja ontheiligt deze geestelijke tempel van God. En dit is iets verschrikkelijk. Daarom staat er van deze valse leiders, die het mooiste wat er is, bederven, dat God hen zal ‘schenden’, of ‘verderven’. Dit is ook een waarschuwing voor de kinderen van God om geen gemeenschap te hebben met zulke mensen die als huurlingen het werk doen van valse profeten.

Deze valse profeten in Israël verleiden het volk. De verleiding bestaat hierin dat zij ‘vrede’ zeggen, zonder dat er vrede is (vs. 10). Zo iets is kenmerkend voor mensen die niet de openbaringen van God volgen, maar hun eigen hart. Terwijl God het oordeel aankondigt over de wereld die boos en verdorven is en over de mensen die alleen maar het kwade kunnen doen, verkondigen zij vrede en veiligheid.

God vergelijkt deze valse profeten met mensen die een muur bouwen en dan die muur met kalk bepleisteren (vs. 10). Die muur is voor de verdediging bedoeld. Zij bedenken allerlei plannen, op politiek en godsdienstig terrein. Dit doen zij om hun misleidende boodschap van een valse hoop te ondersteunen. Om de zwakheid van hun redeneringen te verbergen, bepleisteren zij hun muren met kalk. Zij camoufleren hun fouten en gebreken met mooi klinkende woorden.

Dit is in onze tijd ook het geval. Er zijn mensen die allerlei plannen op godsdienstig en politiek terrein beramen, om daarmee een bepaald doel te bereiken. Maar hun plannen en bedoelingen zijn niet gefundeerd op het Woord van God. Ook deze mensen maken hun plannen aannemelijk en aantrekkelijk met mooi klinkende woorden. Ook zij bepleisteren hun muren met kalk, om het mooi te doen lijken.

Ezechiël krijgt de opdracht tegen deze ‘pleisteraars’ te zeggen ‘Hij zal vallen’! Een stromende regen zal komen en hagelstenen zullen neervallen en een stormwind zal losbreken. De muur zal vallen! Van al hun plannen en bedoelingen zal niets terecht komen. Zie ook Matth. 7:26-27.

Kort daarna kwam het oordeel over Jeruzalem en het land Israël en de valse profeten. En wat zij opgebouwd hadden, wordt weggevaagd. Zo zal ook het oordeel komen over de belijdende christenen en de afbrekende critici. De valse leraars en de leiders van misleidende bewegingen zullen weggevaagd worden. God spot net de valse profeten van Israël:

“Als dan de muur gevallen is, zal dan niet tot u gezegd worden: waar is de kalk waarmee gij gepleisterd hebt?” (vs. 12).

God zal zijn voorspellingen, die in het Woord staan, vervullen aan het eind van deze eeuw. Dan zal een grootprekende christelijke beschaving, een afvallige kerk, omkomen in het oordeel. Waar blijft dan het pleisterwerk, waar blijven dan de mooi klinkende woorden van deze valse profeten?

2. De valse profetessen

17 En gij, mensenkind, richt u tegen de dochters van uw volk, die naar eigen inzicht profeteren; profeteer tegen haar,

18 en zeg: Zo zegt de Here HERE: wee haar, die toverbanden binden om alle polsen en die sluiers winden om het hoofd van groot en klein, om zielen te vangen! Zoudt gij zielen vangen van mijn volk en uw eigen zielen in het leven behouden?

19 Gij ontheiligt Mij bij mijn volk voor handen vol gerst en voor brokken brood, om zielen te doden die niet sterven moesten, en om zielen in het leven te behouden, die niet moesten blijven leven, doordat gij mijn volk beliegt, dat naar leugen hoort.

20 Daarom, zo zegt de Here HERE, zie, Ik keer Mij tegen uw toverbanden, waarmee gij de zielen als vogels vangt, Ik zal ze van uw armen rukken, en de zielen vrijlaten, die gij als vogels vangt.

21 Ik zal uw sluiers verscheuren en mijn volk uit uw hand redden, het zal niet langer tot een prooi in uw handen zijn. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben.

22 Omdat gij het hart van de rechtvaardige bedroefd hebt met leugen, terwijl Ik hem geen smart aandeed, en de handen van de goddeloze gesterkt hebt, opdat hij zich niet van zijn boze weg zou bekeren en leven -

23 daarom zult gij niet langer bedrieglijke dingen schouwen en waarzeggerij plegen; Ik zal mijn volk uit uw hand redden. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben. (Ezech. 13:17-23).

Er waren ook valse profetessen in Israël. Dit is een veelzeggend feit. Vrouwen werden de godsdienstige leiders en leraars in de dagen van de val van Jeruzalem en de ergste ontaarding die daarop volgde. Zij profeteerden naar eigen inzicht en voegden er nog andere boze dingen aan toe. Zij bonden namelijk toverbanden om alle polsen en wonden sluiers om het hoofd van groot en klein, om zielen te vangen (vs. 18). Dit betekent dat zij amuletten gebruikten, kleine afbeeldingen van afgoden en andere dingen waarmee zij waarzeggerij bedreven. Het is hekserij waarmee deze vrouwelijke profeten zich bezig hielden. De sluiers die zij gebruikten waren bedoeld om aan wat ze deden een geheimzinnig priesterlijk tintje te geven. Zij waren bezig met een soort van magie, die wij tegenwoordig occultisme noemen.

Dit binden van banden om de polsen heeft te maken met toverij. Dit deden zij voor handen vol gerst en voor brokken brood om zielen te doden, die niet sterven moesten en om zielen in het leven te behouden, die niet moesten blijven leven (vs. 19). Dit ziet op hun boze toverij. Door hun betovering stierven onschuldige mensen en schuldige mensen bleven leven. Ezechiël zegt nu namens de Here dat Hij met hen zal afrekenen, dat Hij hun boze praktijken aan het licht zal brengen, dat Hij hun sluiers zal verscheuren en zijn volk uit hun handen zal redden (vs. 20-21).

Deze dingen gebeuren ook in het midden van het christendom in onze tijd. Er zijn tegenwoordig veel vrouwen die zich opwerpen als geestelijk leider en naar eigen inzicht het Woord van God brengen. Zij verlaten hun door God gegeven positie, prediken het Woord en zijn zo een gemakkelijke prooi voor satan.

Zo stonden in het bijzonder in het verleden veel vrouwen aan het begin van verderfelijke sekten. We kunnen dan denken aan het Spiritisme, de Theosofie (een hindoe filosofie) en de Christian Science.

Kenmerkend is de beschrijving van het werk van deze valse profeten en profetessen:

“Omdat gij het hart van de rechtvaardige bedroefd hebt met leugen, terwijl Ik hem geen smart aandeed, en de handen van de goddeloze gesterkt hebt, opdat hij zich niet van zijn boze weg zou bekeren en leven ...” (vs. 22).

De rechtvaardigen in Israël waren bedroefd om hun boos werk. Aan de bozen beloofden zij leven, namelijk dat zij in de toekomst geen straf zouden krijgen voor hun zonden. Daarom gingen zij door met hun boosheid.

Zo is het ook met het werk van de valse leraars en leraressen. De rechtvaardigen zijn hierover bedroefd. Al deze valse leraars en sekten die hierboven zijn genoemd en vele andere ontkennen het eeuwige oordeel voor al hun boze daden. Zo versterken zij de handen van de boze mensen in hun boosheid, door hun het leven te beloven.

De boodschap tegen de oudsten die de afgoden dienen (Ezechiël 14)

Enkelen van de oudsten van Israël komen bij Ezechiël om de Here te raadplegen (vs. 3; 20:1). Hoewel de profeet in getrouwheid de boodschap van oordeel en van het naderend onheil had doorgegeven en de mensen en de leiders zijn woorden gehoord hadden, wilden zij toch de Here raadplegen. Zij verwierpen het woord dat de Here tot hen gesproken had. Verwachtten zij nu een andere boodschap? Toen deze oudsten met hun vraag zich voor de profeet hadden neergezet, kwam het woord van de Here tot hem. Dit hoofdstuk bestaat uit twee delen. Elk deel wordt ingeleid met de woorden: 'Het woord des Heren kwam tot mij'.

1. De oudsten die de afgoden dienen. Oproep tot bekering

- 1 Toen mannen uit de oudsten van Israël tot mij kwamen en zich voor mij neerzetten,
- 2 kwam het woord des HEREN tot mij:
- 3 Mensenkind, deze mannen dragen hun afgoden in het hart en hebben vlak voor zich gesteld wat hun een struikelblok tot ongerechtigheid is; zou Ik Mij dan nog door hen laten raadplegen?
- 4 Daarom spreek en zeg tot hen: zo zegt de Here HERE: ieder uit het huis Israëls, die zijn afgoden in het hart draagt, en vlak voor zich stelt wat hem een struikelblok tot ongerechtigheid is, en dan tot de profeet komt - Ik, de HERE, zal hem bij zijn komst van antwoord dienen met zijn vele afgoden,
- 5 opdat Ik het huis Israëls in het hart grijp, dat zich met zijn afgoden in zijn geheel van Mij heeft afgewend.
- 6 Daarom zeg tot het huis Israëls: Zo zegt de Here HERE: bekeert u, keert u af van uw afgoden en wendt u af van al uw gruwelen.
- 7 Want ieder uit het huis Israëls en uit de vreemdelingen die in Israël vertoeven, die van Mij afvallig wordt, die zijn afgoden in het hart draagt en vlak voor zich stelt wat hem een struikelblok tot ongerechtigheid is, en dan tot de profeet komt, om Mij door hem te raadplegen - Ik, de HERE, zelf zal hem van antwoord dienen.
- 8 Ik zal mijn aangezicht tegen die man richten, hem tot een teken en een spreekwoord maken en hem uitroeien uit het midden van mijn volk. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben.
- 9 Wanneer een profeet zich laat verdwazen tot een uitspraak, dan verdwaas Ik, de HERE, die profeet en Ik zal mijn hand tegen hem uitstrekken en hem uitroeien uit het midden van mijn volk Israël.
- 10 Zij zullen hun ongerechtigheid dragen - de ongerechtigheid van de profeet is even groot als die van de raadpleger -,
- 11 opdat het huis Israëls niet meer van Mij afwijke, en zij zich niet meer verontreinigen met al hun overtredingen. Dan zullen zij Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot een God zijn, luidt het woord van de Here HERE. (Ezech. 14:1-11).

De oudsten, dit: bij Ezechiël met hun vraag kwamen, terwijl hun harten boos zijn, laten ons zien hoe diep het volk gezonken was. Hij, die de harten doorzoekt, weet wat hun werkelijke toestand is. Zij kwamen met vrome, godsdienstige voorwendsels. Het leek heel vroom om de mening van de Here te willen horen en daarom bij de profeet en priester te komen. Maar hun harten waren vol kwaad. Terwijl hun lippen spraken over het vragen naar de wil van de Here, waren hun harten vol afgoderij. Zij hadden de afgoderij lief, zij droegen de afgoden in hun hart.

Wat hun tot een struikelblok voor hun ongerechtigheid is, hebben zij “vlak voor zich gesteld” (vs. 3). Dit betekent dat zij openlijk tegen de Here, de God van Israël, in gingen met wat zij deden. Daarom zegt de Here: “zou Ik Mij dan nog door hen laten raadplegen?” De Here zoeken en Hem raadplegen in zo’n toestand laat zien hoe onbeschaamd en verdorven zij zijn.

Dit is ook de toestand waarin het belijdend volk van God zich bevindt wanneer het oordeel over hen komt. We zien dezelfde dingen in onze tijd. We zien veel zogenaamde godsdienstige activiteit. Men doet aan godsdienst, maar het hart is niet op de Here gericht en de afgoden hebben een plaats in de harten en in de levens. Dit alles heeft geen waarde voor God. De psalmist zegt:

“Had ik onrecht beoogd in mijn hart, dan zou de Here niet hebben gehoord” (Psalm 66:18).

De Here zegt tegen het volk Israël door middel van de profeet:

“Ik, de HERE, zal hem bij zijn komst van antwoord dienen met zijn vele afgoden, opdat Ik het huis Israëls in het hart grijp, dat zich met zijn afgoden in zijn geheel van Mij heeft afgewend” (vs. 4b-5).

Het volk is vervreemd van God, door hun afgoden. Dit beschrijft de geestelijke toestand van deze oudsten van het volk die bij Ezechiël zijn gekomen. Als het volk van God Hem niet de eerste plaats geeft en Hem volledig volgt, worden zij vervreemd van Hem.

Zo is de toestand van duizenden belijdende christenen die een vleselijke wandel hebben, die hun afgoden volgen in plaats van dat ze de Here volgen en die een uitwendige godsdienst hebben. Dan volgt een oproep tot bekering:

“bekeert u, keert u af van uw afgoden en wendt u af van al uw gruwelen” (vs. 6).

Daarna wordt aangekondigd dat de Here Zelf zal afrekenen met zulke ellendige huichelaars. Hij Zelf zal hen van antwoord dienen, deze mensen die de afgoden dienen en geen berouw hebben en zich van de Heer afwenden. Geen ware profeet van de Here zal deze mensen, die de Here willen raadplegen, maar onrecht in hun hart hebben, bemoedigen. Want voor zulke mensen is gemeenschap met God onmogelijk.

In vers 9 zien we hoe de Here handelt met valse profeten:

“Wanneer een profeet zich laat verdwazen tot een uitspraak, dan verdwaas Ik, de HERE, die profeet en Ik zal mijn hand tegen hem uitstrekken en hem uitroeien uit het midden van mijn volk Israël” (vs. 9).

Zoals we zagen in de vorige profetische boodschappen waren er veel van die valse profeten in Israël. Zij waren een vloek voor het volk. Zij gaven weinig om de geestelijke toestand van het volk. Zij profeteerden voor vuil gewin en leefden in de zonde, net zoals de andere afvalligen.

De mensen kwamen tot de valse profeten om de woorden van de Here te horen, maar zij profeteerden aangename dingen. We zagen dat de Here Zelf, als een oordeel, die profeten verdwaast, om het volk Israël rijp te maken voor het verdiende oordeel. Dit is hetzelfde wat de profeet Micha verklaarde in de tegenwoordigheid van koning Josafat en koning Achab (1 Kon. 22:13-23).

De vier honderd profeten van Achab spraken door een leugengeest.

2. Het oordeel is onafwendbaar

12 Het woord des HEREN kwam tot mij:

13 Mensenkind, wanneer een land tegen Mij gezondigd heeft door ontrouw te worden, en Ik mijn hand daartegen uitstrek, het de staf des broods verbreek en er hongersnood zend en daar mens en dier uitroei,

14 en er zouden daar deze drie mannen zijn: Noach, Daniël en Job, dan zouden dezen door hun gerechtigheid slechts zichzelf redden, luidt het woord van de Here HERE.

15 Wanneer Ik wilde dieren in het land doe omzwerven, die het van kinderen beroven, en het tot een woestenij wordt, zodat niemand erdoorheen trekt vanwege het wild gedierte,

16 en die drie mannen zouden daar zijn - zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, zij zouden zonen noch dochters redden. Zijzelf alleen zouden gered worden, maar het land zou een woestijn worden.

17 Of ik breng het zwaard over het land en zeg: Zwaard, gij zult in het land rondtrekken; en Ik roei daar mens en dier uit,

18 en die drie mannen zouden daar zijn - zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, zij zouden zonen noch dochters redden. Zijzelf alleen zouden gered worden.

19 Of Ik zend de pest in het land en stort er mijn grimmigheid bloedig over uit om daar mens en dier uit te roeien,

20 en Noach, Daniël en Job waren daar - zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, zij zouden zoon noch dochter redden. Zij zouden door hun gerechtigheid alleen zichzelf redden.

21 Maar zo zegt de Here HERE: En toch, al zend Ik ook mijn vier zware gerichten, het zwaard, de honger, het wild gedierte en de pest, naar Jeruzalem om daar mens en dier uit te roeien,

22 zie, dan zullen er daar overblijven, die ontkomen, die eruit geleid worden, zonen zowel als dochters; zie, zij zullen tot u uitgaan, gij zult hun handel en wandel zien en getroost worden over het onheil dat Ik over Jeruzalem heb doen komen, al wat Ik daarover heb doen komen.

23 Ja, zij zullen u troosten, wanneer gij hun handel en wandel zult zien. En gij zult weten, dat Ik niet zonder oorzaak gedaan heb al wat Ik daar gedaan heb, luidt het woord van de Here HERE.

Opnieuw komt het Woord van de Here tot Ezechiël. Het al eerder aangekondigde oordeel kan niet meer afgewend worden. Het is onvermijdelijk. Dit is de inhoud van de tweede boodschap die oudsten, die de Here kwamen raadplegen, te horen kregen. Misschien hadden zij gedacht dat het oordeel nog afgewend kon worden toen zij bij de profeet kwamen en zich voor hem neerzetten.

Eerst zou er een hongersnood komen die mens en dier zou uitroeien (vs. 13). Daarna zouden er wilde dieren komen die het land tot een woestijn maken (vs. 15). Hierbij moeten we niet letterlijk aan wilde dieren denken. De wilde dieren stellen hier de volken voor. Daniël zag de volken in zijn gezicht ook als wilde dieren (Dan. 7). Volken zoals de Chaldeeën zouden het land overvallen en verwoesten. De beide laatste oordelen zouden het zwaard (vs.17) en de pest (vs. 19) zijn.

Deze vier zware oordelen zouden over Jeruzalem en over het land komen: hongersnood, wilde dieren (invallen van volken), het zwaard en de pest.

In dit gedeelte worden Noach, Daniël en Job twee keer bij name genoemd en twee keer met de vermelding: 'die drie mannen'. Zij zijn rechtvaardigen en toch, als zij alle drie in Jeruzalem geweest waren, zouden zij alleen hun eigen zielen gered hebben door hun eigen gerechtigheid, die het resultaat was hun geloof in God en hun gehoorzaamheid aan God. Zij waren getuigen en mannen van gebed. Noach getuigde voordat het oordeel door water over de aarde kwam. Daniël getuigde in Babylon en Job in de tijd van de patriarchen. Al hun gerechtigheid, hun getuigenis en hun gebed zouden niet helpen om deze vier zware oordelen af te wenden.

Toch is er nog een belofte van genade voor het overblijfsel dat bewaard zal blijven in deze vier zware gerichten (vs. 21-22).